

ԻՆՉՈՒ «ԿԱԹՈՂԻԿԷ» ԵՒ ՈՉ «ԿԱԹՈՂԻԿԵԱՅ»

Ինչպէս միշտ, այս յօդուածում եւս մենք խուսափել ենք մեր հոռմէական հայերի համար կաթողիկէ անուանումը կիրառելուց եւ նախընտրել՝ եւրոպական լեզուներում սովորական դարձած կաթոլիկ անուանումը, թէեւ վերջինս եւս հոճելի չէ իր արդիականօրէն օտար կերպարանքով: Տուեալ դէպքում խուսափումը կաթողիկէ բառից՝ զուտ լեզուական է մեզ համար:

Կաթողիկէ բառը յունարէնից եկած իգական սեռի ածական է, որը նշանակում է «ընդհանրական»: Յունարէնի քերականական սկզբունքների համաձայն այդ ածականը, գոյականների հետ սեռով համաձայնուելու համար, ունի երեք ձևեր. արական՝ *καθολικός*, իգական՝ *καθολική*, չեզոք՝ *καθολικόν*: Դեռեւս մեր թարգմանիչների դարաշրջանում այս ածականի իգական *καθολική* (կաթողիկէ) ձևը, իգական սեռի գոյական *ἐκκλησία* (եկեղեցի) բառի հետ միացած, ուղղակի մեքենայական տառադարձութեամբ մուտք է գործել հայերէնի մէջ՝ կաթողիկէ եկեղեցի (*καθολική ἐκκλησία*) ձևով, իսկ այդ անուանումն էլ ժամանակի ընթացքում Հոռմէական Եկեղեցու համար դարձել է յատուկ անուն:

Այսքանը բաւ է ասելու համար, թէ ճիշտ չէ ծագումով իգական ձևը ունեցող կաթողիկէ բառը հայերէնում գործածել անսեռ բառերի հետ եւ ընդհանրապէս ոչ-իգական բնոյթ ունեցող հանգամանքների մէջ, ինչպէս, օրինակ, Հռոմեական Եկեղեցուն պսկանող անհասներ կամ հռոմեադաւաններ իմաստով. սխալ է ասել՝ կաթողիկէներ, կաթողիկէ հայեր, հայ կաթողիկէներ:

Իսկ ի՞նչ անել:

Քանի որ կաթողիկէ բառի վերջին է տառը յունարէնի իգական ու ածանցն է, պէտք է ջնջել այդ եւ, մեր լեզուի ոգուն համապատասխանող անսեռ եայ ածանցով, օգտագործել բառը կաթոլիկեայ ձևով, ինչպէս՝ արդէն Նոր կտակարանի հայերէն թարգմանութեան մէջ մի շարք գրքեր անուանուում են կաթոլիկեայ քրքեր: Այս հարցերի լուսարանման համար կարելի է դիմել նաեւ հայերէնի վենետիկեան կոթողային բառարանի օժանդակութեանը⁸²: Հայերէն եայ ածանցով մեր հոռմէական հայերի անուանումը կը դառնայ աւելի հայաբոյր ու աւելի համակրելի, եւ մենք այսուհետեւ կարող ենք ունենալ կաթոլիկեայ հայեր, հայ կաթոլիկեաներ եւ գրանով կ'ազատուենք ն'լ կաթողիկէ-ից, ն'լ կաթոլիկ-ից: Մենք եայ ածանցով ունենք շատ բառեր՝ նորօրեայ, մերօրեայ, առժամեայ, միաբնեայ, երկաբնեայ, ոսկեայ, արծաթեայ եւ այլն: Նոյն եայ ածանցով ածականները կարող են գործածուել նաեւ գոյականաբար, ինչպէս՝ առօրեայ («Ձեր առօրեան ինչպէ՞ս է անցնում») եւ այլն:

82 «Նոր բառգիրք հայկազեան լեզուի», հատոր Ա, Վենետիկ, 1836, էջ 1032: